

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Venatio Sacra. Sive Puer Amissus

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Elegia III. B. Virgo visa suauiter queri, & non queri de absente Puero.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70011](#)

Irgone Virgo parens æterni gaudia Verbi
 Gignit, ut hinc discat nil nisi posse queri?
 Ut memini (memori quod sol non eximes ~~zoo~~)
 Quot dedit augusto præmia Bethla specu;
 Tum mihi cor tristi dolor acrior effudit astro;
 Quæ gaudi, hæc eadem norma doloris erit.

ELEGIA III.

B. Virgo visa suauiter queri, & non
queri de absente Puer.

1. Miratur abs se Puerum abiisse.
2. Monet Puerum de periculis suis.
3. Spondet abs se tutelam suo filio.

A Vrea pacato ridebant sidera celo,
 Et secura meo gaudia clausa sinit.
 Sic equidem rebar, mihi dum comes habet IESVS;
 Ilicò nox oculos opprimit orbis meos.
 Nullibi specto pium (nubes priò quanta!) Puerum,
 Hei mihi! stat tristi nube sepulta dies.
 Curro, recurro, viasque vijs intexo; nec visquam
 Parti, inexpertum quā sero cumque gradum.
 Adsit amans, hoc opto gemens, sed ut hinnolus orbi.
 Matre fugit, nostro sic fugit ille sinu,
 Nanquid amat fugiens vidui diuertia fontis
 Riuus, an vtrò lacer Matre vidente cadit?
 Nunquid ab ipse suo radius se præsecat astro?
 Vitæ odora suum mellis alumna fauum?
 Nunquid & absistit tener agnus, & ubera fallit?
 Quærat ut ardentes in sua damna lupos?
 Ecqua, precor, blandam fugit vtrò columba parentem?
 Mitius infesto dum premit yngue fugam?
 Quin etiam toruæ nec abhorret asylou alumna?
 Ipse leo, cui sit fæta leæna salus.
 Et tener, imbellisque fugis, mi Gnatè, Parens,

Præda nimis sexuis insidianda feris?

Sis me!

Sis memor, ut quondam Bethlemitas inter aristas
 Tristis Idumæis sæ uitæ Vrſa iugis.
 Non furor Herodis sat cædibus imbuit enses ?
 Millibus è multis viçima & ipse cades ?
 Forsan arthuc prisci superat noua flamma furoris,
 Quam foueât Solymo viua fauilla foco ?
 Candida quâ pietas æternos educat ignes,
 Ara tibi iuges pascat & ita faces ?
 Impius insolent sibi quo furor immolet agnum;
 Pascit aueriales ira Megæra fagos.
 Poenæ suum Ioseph frater si dedidit orco,
 Ecquid ager Solymis qui leo sæuit agris ?
 His errabat agris, queis tu modo forsitan erras,
 Forsan & errantem qui premat, hostis eris.
 Ast ego te quo quis malim defendere telo,
 Quique vir hâc consors sit mihi, quæque nurus,
 Ferre per extremos populos, te ferre per æquor
 Non labor vllus erit, nec graue Matri onus.
 Dirus Idumæis pardus dum sæuít oris,
 Hærebas gremio sarcina blanda meo :
 Serpebasque cauis per colla, per vbera palmis ;
 Tum fuga dulce decus, non fuga ludus erat.
 Me duce te Pharijs timor ut stiit aduena campis,
 Sic mihi suader amor rursos adire Pharon,
 & dedit hoc olim duro pia cura timori,
 Abnegat id, blandus quod modo suader amor ?

ELEGIA IV.

Bethlemij gaudia recenset, nec vllum
 in quærendo Puero defugit
 periculum.

1. B. Virgo incertam, & fluxam mortalium
sortem, & suam deplorat.
2. Bethlemij gaudia commemorat.

3. Quævis